Td015_3a

Γιάννης από τα Γιάννενα Κώστας ’πό τα Καλύβια
μόν’ ήρθαν κι ανταμώθηκαν
ωρέ, μόν’ ήρθαν κι ανταμώθηκαν σ’ ένα στενό σοκάκ’
τ’ παπά το σπί-νι-τι γύρευαν
ωρέ, τ’ παπά το σπίτι γύρευαν τραπέζ’ να τους κουρντίσει
στ’ παπά το σπίτι πήγανε
ωρέ, στ’ παπά το σπίτι πήγανε τραπέζ’ να τους κουρντίσει.
Καλήν εσπέ-νε-ρα αφέντη μου
καλήν εσπέ-νε-ρα αφέντη μου, καλώς τα παλικάρια.
Πού ’νι παπά-να μου τα παιδιά
ωρέ, πού ’νι παπά-να μου τα παιδιά στον πόλεμο να πάμε.
Και τα παιδιά-να μ’ δεν είναι δω
ωρέ, και τα παιδιά μ’ δεν είναι δω ν από τα χτες το βράδυ.
Πού ’νι παπά-να μου η νύφη σου
πού ’νι παπά μου η νύφη σου γλυκά να τραγουδήσει.
Κι μένα η νύφη πά-να-ει στη μάνα της.
Ωρέ, πού ’ναι παπά μου η παπαδιά
να μας κιρά-να-σ’ γλυκό κρασί
ν όλο-να-γύ-νι-ρα με το καφκί[1].

Γιάννης από τα Γιάννενα Κώστας ’πό τα Καλύβια
μόν’ ήρθαν κι ανταμώθηκαν σ’ ένα στενό σοκάκ’
στ’ παπά το σπίτι πήγανε τραπέζ’ να τους κουρντίσει.
Καλήν εσπέρα αφέντη μου, καλώς τα παλικάρια.
Πού ’νι παπά μου τα παιδιά στον πόλεμο να πάμε.
Και τα παιδιά μ’ δεν είναι δω ν από τα χτες το βράδυ.
Πού ’νι παπά μου η νύφη σου γλυκά να τραγουδήσει.
Κι μένα η νύφη πάει στη μάνα της.
Πού ’ναι παπά μου η παπαδιά
να μας κιράσ’ γλυκό κρασί
ν όλογύρα με το καφκί.

[1] Καφκί= κούπα